

LLEI

21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat (DOGC núm. 923, de 4.12.1987)

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

Els articles 9.8 i 10.1.1 de l'Estatut d'Autonomia atribueixen a la Generalitat, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, el desenvolupament legislatiu i l'execució de tot el que fa referència al règim estatutari dels funcionaris públics.

La Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, que desenvolupa la major part d'aquest règim estatutari dels funcionaris i de la resta del personal al servei de la Generalitat, estableix en la Disposició Addicional Setena que el Consell Executiu ha de presentar al Parlament un projecte de llei d'incompatibilitats de la funció pública.

El Parlament, en ús de les competències estatutàries, aprova aquesta Llei d'Incompatibilitats, la qual s'inspira en el principi de la dedicació del personal al servei de les administracions públiques a un sol lloc de treball, i determina els col·lectius afectats; les activitats compatibles; els casos en què es pot desenvolupar, amb autorització prèvia, un segon lloc de treball en el sector públic; les limitacions retributives que s'hi produeixen; la possibilitat d'autoritzar activitats privades, i també els aspectes procedimentals i disciplinaris que, en conjunt, garanteixen que els qui presten serveis en el sector públic no desenvolupin activitats que puguin impedir o menyscar el compliment estricte dels deures inherents al càrrec que ocupen o que puguin comprometre la independència, la imparcialitat o l'objectivitat en les tasques que tenen encomanades per raó del servei.

CAPÍTOL 1

Objecte i àmbit

Article 1

–1 L'objecte d'aquesta Llei és la determinació del sistema d'incompatibilitats de les persones que són compreses en l'àmbit d'aquesta.

–2 Aquesta Llei s'aplica a les activitats dels col·lectius següents, sigui quina sigui llur relació jurídica de treball:

- a) (...)¹
- b) El personal de la Sindicatura de Comptes i del Consell Consultiu.
- c) El personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels organismes, ens i corporacions de dret públic que depenen d'aquella, i el personal de les entitats gestores de la Seguretat Social.
- d) El personal al servei de les corporacions locals i dels ens, els organismes i les empreses que en depenen.
- e) El personal pertanyent a empreses públiques catalanes, el capital de les quals és constituït en més d'un 50% d'ingressos provinents d'alguna administració pública.
- f) El personal al servei d'entitats i corporacions de dret públic, els pressupostos de les quals es doten en més del 50% per les administracions públiques.
- g) El personal de les institucions de finances públiques dependents de les administracions públiques catalanes.
- h) La resta del personal comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat.

–3 Als sols efectes d'aquesta Llei, i per al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació, es considera activitat al sector públic la desenvolupada pels membres electius de les corporacions locals, i de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, pels alts càrrecs i per la resta de personal dels òrgans constitucionals i estatutaris, i de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de Justícia, i dels ens, organismes i empreses d'elles dependents, incloses les entitats concertades i col·laboradores de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

CAPÍTOL 2²

Activitats compatibles

Article 2

No es consideren subjectes a incompatibilitat les activitats següents:

- a) Les derivades de l'administració del patrimoni personal o familiar, llevat del que determina l'article 11.
- b) La participació en seminaris, en cursos o en conferències tinguts en centres oficials destinats a la formació de funcionaris, si no tenen un caràcter permanent o habitual i no superen les setanta-cinc hores anuals.
- c) La participació en tribunals o en òrgans de selecció per a l'ingrés en les administracions públiques.

¹ Derogat per la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat

² Vegeu la Disposició Addicional 4a, ap. 11 de la Llei 7/2007 de l'Agència Tributària de Catalunya

d) La participació en exàmens, en proves o en avaluacions efectuades pel personal docent, si són diferents de les que li corresponen habitualment, en la manera que hom determinarà per reglament.

e) L'exercici del càrrec de president, vocal o membre de les juntes rectores de mutualitats o patronats de funcionaris, sempre que aquell no sigui retribuït.

f) La producció i la creació literàries, artístiques, científiques i tècniques, i també la col·laboració en les publicacions derivades d'aquelles, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.

g) La participació ocasional en col·loquis i en programes de qualsevol mitjà de comunicació social, i també la col·laboració i l'assistència ocasional a congressos, seminaris, conferències o cursos de caràcter professional, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.

h) La realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, i també el desenvolupament de cursos d'especialització a què es refereix l'article 11 de la Llei Orgànica 11/1983, de Reforma Universitària.

Article 3

–1 El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei pot compatibilitzar les seves activitats amb l'exercici dels càrrecs electius següents:

a) *Membre del Parlament de Catalunya, llevat que el mateix Parlament n'estableixi la incompatibilitat* ³.

b) Membre de les corporacions locals, llevat que hi ocupi càrrecs retribuïts periòdicament i que tingui dedicació exclusiva.

–2 En tots els casos, poden percebre només la retribució corresponent a una de les activitats sens perjudici de les dietes, indemnitzacions o assistències que corresponguin a l'altra activitat.

CAPÍTOL 3

Activitats públiques

Article 4

–1 El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei solament pot tenir un segon lloc de treball o una segona activitat en el sector públic si ho exigeix l'interès del mateix servei públic.

–2 Hom pot autoritzar, una vegada complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat per a ocupar un lloc de treball com a professor universitari associat en règim de dedicació a temps parcial i amb una durada determinada.

–3 Hom pot autoritzar, complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat dels catedràtics i els professors titulars d'universitats i dels catedràtics d'escoles universitàries per a ocupar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament d'investigació, en centres públics de recerca, dins l'àrea d'especialitat de llur departament universitari, i sempre que els dos llocs estiguin autoritzats com de prestació a temps parcial.

–4 Els qui ocupen un càrrec dels definits com a segon lloc per l'apartat 3 poden ésser autoritzats per a compatibilitzar un dels llocs docents universitaris a què fa referència.

–5 Els professors titulars d'escoles universitàries d'infermeria poden ésser autoritzats a compatibilitzar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari, en els termes i les condicions indicats pels apartats 3 i 4.

–6 En general, es considera que aquest interès públic es dona si es tracta d'un segon lloc de treball directament relacionat amb les tasques docents que són objecte del lloc de treball principal. Es pressuposa també l'interès públic si la funció docent objecte de la segona activitat està directament relacionada amb la funció o l'activitat que es considera principal.

–7 En principi es considera també d'interès públic la realització habitual de funcions docents per a la formació, la selecció o el perfeccionament del personal en centres de formació de funcionaris.

–8 Es considera també que hi ha interès públic per a exercir un segon càrrec o activitat si ho determina així el Consell Executiu.

–9 En els supòsits assenyalats pels apartats 6, 7 i 8, correspon al Consell Executiu de determinar l'existència d'interès públic, que és condició necessària per a l'atorgament de l'autorització de compatibilitat. Els departaments interessats han d'eleva al Consell Executiu les propostes corresponents a fi que aquest declari la possible existència d'interès públic.

Article 5

–1 Les remuneracions totals que hom pot percebre com a conseqüència de les autoritzacions atorgades en virtut de l'article 4 no poden superar en cap cas les remuneracions màximes establertes en els Pressupostos Generals de l'Estat per al càrrec de director general o la que, si s'escau, determini a aquest efecte el Pressupost de la Generalitat. Tampoc no pot superar la retribució que li correspon per l'activitat principal, estimada en règim de jornada ordinària, incrementada d'acord amb els percentatges següents:

a) Un 30%, els funcionaris del Grup A o personal del nivell equivalent.

b) Un 35%, els funcionaris del Grup B o personal del nivell equivalent.

c) Un 40%, els funcionaris del Grup C o personal del nivell equivalent.

d) Un 45%, els funcionaris del Grup D o personal del nivell equivalent.

e) Un 50%, els funcionaris del Grup E o personal del nivell equivalent.

³ Per Sentència 73/1997, d'11 d'abril, dictada pel Tribunal Constitucional en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 399/1988, promogut pel president del Govern en relació amb els articles 3.1.a) i 14 de la Llei del Parlament de Catalunya 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, el contingut d'aquesta lletra és declarat inconstitucional.

–2 La superació d'aquests límits retributius, en còmput anual, requerirà un acord exprés del Consell Executiu o del Ple de les corporacions locals, i solament es pot concedir sobre la base de raons d'especial interès per al servei.

–3 En l'àmbit d'aquesta Llei, s'entén per remuneració qualsevol dret de contingut econòmic derivat directament o indirectament d'una prestació o d'un servei personal, tant si la quantia és fixa o variable, com si s'acredita periòdicament o ocasionalment.

Article 6

Els serveis prestats en el segon lloc o activitat que hom autoritzi no es poden computar a efectes de triennis, de drets passius o de pensió per la Seguretat Social, i es poden suspendre o adequar-ne la cotització a l'efecte de drets passius o de pensió de la Seguretat Social. Les pagues extraordinàries i l'ajut familiar solament es poden percebre per un dels llocs, sigui quina sigui llur naturalesa.

Article 7⁴

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei que, per raó del càrrec o per designació o nomenament, pertanyi a consells d'administració o a òrgans de govern d'entitats o empreses públiques o privades en representació del sector públic pot percebre únicament les dietes i les indemnitzacions derivades de la seva assistència en la quantia establerta en el règim general de dietes i indemnitzacions de la Generalitat de Catalunya o de la corporació local de què es tracta.

2. Hom no pot pertànyer a més de dos consells d'administració o a òrgans de govern fixats per l'apartat 1, llevat que aquesta pertinença ho sigui en virtut del càrrec o bé sigui determinada pel Govern o pel ple de la corporació local de què es tracti.

3. El Govern, a proposta del Departament d'Economia i Finances, o el ple de la corporació han de determinar l'import de les dietes o les indemnitzacions a percebre per la pertinença als òrgans de govern de les entitats o de les empreses públiques o privades a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, i també el seu règim de control. També ho han de determinar per als casos de pertinença a qualssevol altres òrgans col·legiats d'aquesta Administració o d'una de diferent.

4. En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, l'import de les dietes o les indemnitzacions que per qualsevol concepte es percebin no poden ésser superiors en termes anuals al 30% de les retribucions brutes que la persona afectada hagi de rebre per aquest període. El percentatge pot ésser modificat per la llei de pressupostos.

Article 8

–1 Correspon al Consell Executiu o, si s'escau, al ple de la corporació local de determinar amb caràcter general els llocs de treball del sector públic que es poden desenvolupar en règim de prestació a temps parcial.

–2 El Consell Executiu pot determinar els llocs que són incompatibles amb les professions o les activitats privades que poden comprometre la imparcialitat o la independència del personal, impedir o menyscabar l'estricta compliment de llurs deures o perjudicar l'interès general, i cal fer-ho constar en la relació pública de llocs de treball.

Article 9

–1 El conseller competent o el ple de la corporació local, si s'escau, ateses les especials qualificacions del personal que d'ell depèn, excepcionalment pot autoritzar l'exercici d'activitats de recerca, de caràcter no permanent, o d'assessorament per a supòsits concrets.

–2 En cap cas no es poden autoritzar aquestes activitats si la persona afectada té el lloc de treball en el departament que té encomanades aquelles tasques.

Article 10

–1 El qui accedeix per qualsevol títol a un nou lloc de treball del sector públic que d'acord amb el que disposa aquesta Llei és incompatible amb els que ocupa en aquell moment ha d'optar per un d'ells abans de la presa de possessió.

–2 Si no exerceix en el termini assenyalat l'opció que detalla l'apartat 1, s'entén que opta pel nou lloc, i resta en l'altre en la situació administrativa corresponent.

–3 Si el nou lloc pot ésser declarat compatible, dins de deu dies a comptar des del començament del termini de presa de possessió, hom n'ha de sol·licitar l'autorització. Aquest termini s'entén prorrogat fins que es resolgui la sol·licitud de compatibilitat.

–4 Si l'òrgan a qui correspon la resolució aprecia que les activitats o els llocs de treball declarats resulten incompatibles, i l'interessat no ha efectuat l'opció que detalla l'apartat 1, aquest òrgan li ho ha de notificar perquè abans de quinze dies efectui l'opció que estimi convenient. Si transcorregut aquest termini no exerceix aquest dret s'entén que opta pel nou lloc, i que resta en l'altre en la situació administrativa corresponent.

–5 El termini de quinze dies damunt dit no pot ésser ampliat llevat que es tracti d'un cas de força major degudament provada, a judici de l'Administració.

⁴ Article modificat per la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives (DOGC núm. 4179, de 21 de juliol)

CAPÍTOL 4

Activitats privades

Article 11

Hom pot autoritzar el personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei per a l'exercici d'activitats privades en els termes establerts per l'article 12, llevat dels casos següents:

a) El desenvolupament d'activitats privades, per si o mitjançant substitució, incloses les de caràcter professional, si guin per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o de particulars, que es relacionin directament amb les que desenvolupa el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública en què presta serveis.

S'exceptuen d'aquesta prohibició les activitats particulars que s'exerceixen en virtut d'un dret legalment reconegut i que realitzen per a si els directament interessats.

No poden ésser objecte de compatibilitat les activitats professionals que s'han de prestar a persones a què hom està obligat a atendre en el desenvolupament del càrrec públic.

b) La pertinença a consells d'administració o a òrgans rectors d'empreses o entitats privades, si l'activitat d'aquestes està directament relacionada amb les que desenvolupi el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública en què presta serveis el personal afectat i sens perjudici del que estableix l'article 7.

c) El desenvolupament d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, ja sigui per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o de particulars, en els assumptes en què intervingui o hagi intervingut en els dos darrers anys o en els que hagi d'intervenir per raó del lloc públic.

d) El desenvolupament, per si o per persones interposades, de càrrecs de tot ordre en empreses o en societats concessionàries, contractistes d'obres, serveis o subministraments, arrendatàries o administradores de monopolis o amb participació o aval del sector públic, sigui quina sigui la configuració jurídica d'aquestes.

e) La participació superior al 10% del capital de les empreses o societats a què es refereix la lletra d).

Article 12

-1 Es pot reconèixer la compatibilitat per al desenvolupament d'activitats privades en els casos següents:

a) Si hom ocupa un sol lloc de treball en el sector públic en règim de jornada ordinària i no se supera el límit establert per l'apartat 2.

b) Si el càrrec ocupat en el sector públic requereix la presència efectiva de l'interessat en l'administració pública corresponent durant un horari igual o superior a la meitat de la jornada ordinària, només quan aquest càrrec té la consideració de prestació a temps parcial.

c) Si hom té autoritzada la compatibilitat d'un segon lloc o activitat públics i no superessin entre tots dos la jornada màxima de l'Administració.

-2 Sens perjudici del que estableix el número 1 d'aquest article, en cap cas la suma de jornades de l'activitat pública principal i l'activitat privada no pot superar la jornada ordinària de l'Administració incrementada d'un 50%.

Article 13

El personal a qui es refereix aquesta Llei no pot invocar o fer ús de la seva condició pública per a l'exercici de cap activitat mercantil, professional o industrial.

Article 14

No es pot autoritzar ni reconèixer compatibilitat al personal que ocupi els llocs de treball que comporten la percepció d'un complement específic pel factor d'incompatibilitat o per un concepte equiparable.

Article 15

-1 La percepció de pensió per jubilació o retir per drets passius o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori és incompatible amb l'exercici de les funcions de llocs de treball en el sector públic corresponents a diputats del Parlament de Catalunya, a membres de les corporacions locals, a alts càrrecs i a la resta del personal de les administracions públiques catalanes, dels ens i els organismes públics de Catalunya, incloses les entitats col·laboradores i les concertades de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

-2 La percepció de les pensions damunt dites resta en suspens pel temps que hom romanguí en aquest lloc de treball, sense que això n'afecti les actualitzacions.

-3 En l'àmbit laboral és compatible la pensió de jubilació parcial amb un lloc de treball a temps parcial.

CAPÍTOL 5

Procediment

Article 16

El qui desitja exercir alguna altra activitat o ocupar un lloc de treball públic o privat ha de formular prèviament la declaració d'activitats corresponent, segons el model establert per reglament.

Article 17

L'exercici d'un segon lloc de treball o activitat pública o privada requereix, en tots els casos, autorització expressa prèvia.

Article 18

Sense perjudici del que disposa l'article 10, en el cas que l'interessat no hagi fet constar per quina de les activitats o llocs de treball declarats opta com a principal es procedirà de la manera que segueix:

–1 Es considera activitat principal la desenvolupada en el sector públic amb jornada i horari ordinaris, en els casos que aquesta Llei determina.

–2 Si s'exerceixen dos càrrecs o activitats públiques compatibles a temps parcial, es considera principal la que té la jornada més llarga. En el cas d'ésser ambdues d'igual durada es considera principal la de nivell i retribució més alts, i en el cas d'ésser ambdues també iguals en aquests aspectes es considera principal la de més antiguitat.

Article 19

–1 Per a poder atorgar la compatibilitat d'un segon lloc o activitat públics és necessari un informe en relació amb els llocs de caràcter públic, de l'òrgan competent de la corresponent Administració pública, director de l'organisme, ens o empresa pública.

–2 Únicament és de caràcter vinculant l'informe desfavorable emès per l'òrgan competent.

Article 20

Si hom exerceix diversos càrrecs o activitats públics declarats prèviament compatibles, la sol·licitud de compatibilitat per a una activitat privada s'ha d'efectuar en relació amb tots els llocs declarats compatibles.

Article 21

–1 Els reconeixements de compatibilitat no poden modificar la jornada de treball ni l'horari de l'interessat, i resten automàticament sense efecte en cas de canvi de lloc en el sector públic o de modificació de les condicions del lloc de treball.

–2 Així mateix, l'autorització de compatibilitat està condicionada a l'estricta compliment de la jornada i l'horari en els llocs de caràcter públic.

Article 22

–1 En l'àmbit de la Generalitat, les declaracions de compatibilitat corresponen:

a) Al Conseller de Sanitat i Seguretat Social, respecte al personal sanitari que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organismes o entitats que en depenen.

b) Al Conseller d'Ensenyament, respecte al personal docent que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organisme o entitats que en depenen. En l'àmbit universitari aquesta competència és exercida pel rector de la universitat.

c) Al Conseller competent en matèria de funció pública, respecte a la resta del personal que desenvolupa la seva activitat principal a l'Administració de la Generalitat, en els organismes, ens, corporacions de dret públic i empreses que d'ella en depenen. Si l'activitat principal es desenvolupa en les universitats catalanes, aquesta competència és exercida pel rector corresponent⁵.

–2 En l'àmbit de les corporacions locals, la competència per a fer les declaracions de compatibilitat correspon al ple de la corporació.

CAPÍTOL 6***Règim disciplinari*****Article 23**

L'incompliment del que disposa aquesta Llei pel que fa al règim d'incompatibilitats ha d'ésser sancionat disciplinàriament, sens perjudici de l'executivitat de la incompatibilitat en què s'hagi incorregut.

Article 24

–1 Els òrgans als quals pertoca la direcció, la inspecció o el comandament dels diversos serveis han de tenir cura, soa llur responsabilitat, de prevenir o corregir, si s'escau, les incompatibilitats en què pugui incórrer el personal.

–2 Especialment, la Inspecció General de Serveis de Personal ha de vigilar i ha de corregir d'ofici tot el que es refereix a matèria d'incompatibilitats dins l'àmbit de l'Administració de la Generalitat. El ple de les corporacions locals ha de determinar, si s'escau, en funció del nombre de personal de què disposa cada corporació, la conveniència d'establir un òrgan amb responsabilitat específica a aquest efecte.

DISPOSICIONS ADDICIONALS***Primera***

⁵ Darrer incís afegit per la Llei 9/1994, de 29 de juny, de reforma de la legislació relativa a la funció pública de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 1921, de 15.07.1994).

–1 L'Administració de la Generalitat ha de fixar per reglament la jornada màxima, la jornada ordinària i la jornada parcial dels diversos col·lectius de personal al seu servei, a l'efecte del que estableix aquesta Llei.

–2 Les altres administracions públiques catalanes han de fixar, d'acord amb les normes respectives, els tipus de jornada damunt dites.

Segona

El Consell Executiu pot determinar, amb caràcter general, els llocs de treball del sector públic sanitari dependent de la Generalitat que es poden prestar a temps parcial, mentre no es procedeixi a la regulació d'aquesta matèria amb una norma amb rang de llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

A l'efecte d'aquesta Llei, els règims continguts en les Disposicions Transitòries Tercera, Quarta, Cinquena, Sisena i Setena de la Llei 53/1984, del 26 de desembre, i les altres disposicions que la despleguen en l'àmbit de Catalunya, es continuaran aplicant durant el temps previst en aquelles per al personal que es troba en alguna de les situacions establertes en les dites normes.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 26 de novembre de 1987

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

AGUSTÍ M. BASSOLS I PARÉS
Conseller de Governació